

Péntek:

-Ismételten egy meseszerű napot zártunk Hollandiában és ezzel az utolsót is. Reggel ugyan olyan korán kellett kelniünk, mint a szokásos, hogy elérjük a 8:30-as buszt és hogy össze tudjak pakolni, amit természetesen az utolsó napra hagytam 😊. Nem történt semmi baj a végén, mert időben 8:20-ra ott is voltunk (sőt a busz késett egy jó negyed órát). Gáborral egymás mellett ültünk a buszúton kicsit elszeparálva a többiektől, mert sajnos nem jutott már hely nekünk a baráti körünknel. Odafele úton zenét hallgattunk és csodáltuk a holland „hegyeket”. Egy órás út után megérkeztünk és leszálltunk az Amsterdam feliratnál, ahol egy finom és drága (de inkább drága) hotdogot ettünk és csináltunk pár fotót.

A felirat mögött található meg a Rijks Múzeum ahova ezután mentünk. Itt miután bementünk és leraktuk a táskákat meg a kabátokat (mert ez kötelező volt) Gábor, Tomi meg Én hirtelen egyedül maradtunk és azt hittük, hogy már nem is kell a jegy. Ekkor talált ránk Tim és világosított fel minket, hogy az egész csoport már bent van a múzeumban és csak ránk várnak. Be is mentünk mi is itt csoportokra oszlottunk és felfedeztük a helyet. Egészen a 17.-20.sz.d.-ig voltak itt megtalálhatók különböző műalkotások a festményektől(Night Watch) a modern szobrászatig. A múzeum körbenézése után egy egyórás hajótúrára mentünk ahol a társaság két részre bomlott, mert a csónakok mérete így engedte meg az utazást. Itt a kapitány és egyben idegenvezető férfi mondott mindenféle érdekességet Amsterdamról. Több tucat gyönyörű dolgot láttunk ezalatt az óra alatt, amiket szerintem sose fogunk elfelejteni. A túra vége Amsterdam központjához vezetett, ahol végre tudtunk egy kicsit komolyabb ételt enni. Be is mentünk öten – Tomi, Gábor, Job, Joris és Én – egy Subwaybe (életemben először próbáltam ki). Itt eltöltöttünk egy fél-háromnegyed órát és kicsit jobban körbe néztünk a városban vettem pár szuvenírt a családnak és a barátnőmnek. Majd elindultunk a találkozópontra ahonnan „rögtön” tovább mentünk enni. Azt, hogy ki mit fog enni az étteremben, egy nappal előtte csütörtökön ki tudta választani mindenki. Én személy szerint a Hawaii pizzát kedveltem legjobban a menüről.

Ezután eljött a könnyes búcsú ideje ahol mindenkinek el kellett köszönnie egymástól mert jött értünk a busz és a reptéren a többiek már nem szállhattak le mert nem lehetett ott parkolni. Nagyon nehéz volt mindenkinek, de meg kellett tenni. Ezek után minden magyar bement a repülőtérre, majd mind hazarepültünk. Így ért véget a Balassi útja és egy fantasztikus kaland is egyben.